

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5543/2022
08.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца Града Краљева, кога заступа Градско Правобранилаштво Града Краљева, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Бора Николић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3071/21 од 18.01.2022. године, у седници одржаној 08.03.2023. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3071/21 од 18.01.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3071/21 од 18.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П 1871/20 од 06.09.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу, на име стицања без основа, плати 492.098,75 динара, са каматом по Закону о затезној камати, почев од 01.11.2020. године па до исплате, у року од 15 дана. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 30.000,00 динара, у року од 15 дана.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3071/21 од 18.01.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда, а одбијен је и захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 18/20), јер нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Наиме, разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова нису у супротности са тумачењем права и правним схватањем Врховног касационог суда у погледу предметног потраживања, сагласно, између осталог, члановим 210 и 219. Закона о облигационим односима. Спорно правно питање разрешено нижестепеним пресудама, везано је за конкретно чињенично стање и засновано на примени одговарајућег материјалног права. Поред наведеног, тужени уз ревизију није приложио одлуке Врховног касационог суда којима је на другачији начин одлучено у истој или сличној чињенично-правној ситуацији, чиме би евентуално била оправдана потреба за уједначавањем судске праксе. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке, применом члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Побијаном пресудом одлучено је о имовинскоправном захтеву, постављеном у тужби 08.12.2020. године, а вредност предмета спора је 492.098,75 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**